

PRZEWODNIK ZDROWIA

Do współpracowników zaprasza się każdego, kto na podstawie doświadczenia, lub nauki, pragnie służyć ludziom w sprawach ich zdrowia. Rękopisów drobnych nie zwraca się.

Pismo poświęcone pielęgnowaniu zdrowia i sposobowi życia według praw i wskazówek przyrody. 2521 29/1/96

Wszelkie przesyłki adresować należy do wydawcy przy zamieszczeniu każdej pracy nadesłanej, podaje się nazwisko autora lub autorki, jeśli przeciw temu się nie zastrzeże.

Wzmagającemu się zwyrodnieniu ludzi zapobiedz można jedynie w ten sposób, iż ogół ich zabierze się do pracy nad pielęgnowaniem zdrowia według praw i wskazówek przyrody.

Przedpłata: w miejscu, bez przesyłki, wynosi rocznie 2 mr., półrocznie 1 mr.; z przesyłką, w państwie niemieckim, rocznie 2,50 mr., półr. 1,25 mr.; w austriacko-węgierskim, rocznie 1 zł. a. 48 k. półr. 74 kr.; w rosyjskim półr. 1 rubel. W innych krajach europejskich i Ameryce, rocznie 2,70 m. półr. 1,35. W Niemczech i Austro-Węgrzech przyjmują przedpłatę wszystkie urzędy pocztowe. Numer osobny, bez przesyłki, 25 fen.

Nr. 3.

Wydawca i redaktor odp.: A. Czarnowski, Berlin, Karlstr. 32.

Wrzesień

Treść: Nieco o nerwowości (ciąg dalszy). — Kolonja „Eden“. — Szkodliwość nowomodnych pasów damskich. — Spanie przy otwartych oknach. — Z naszej apteczki przyrodniczej. — Przystrogi i rady. — Rozmaitości. — Pismienictwo. — Listownia. — Od wydawnictwa.

NIECO O NERWOWOŚCI

(Ciąg dalszy.)

Jako inną ważną przyczynę nerwowości uważać trzeba niedorzeczny sposób życia, wynikający najczęściej z wadliwego, wyżej wspomnianego, wychowania, tudzież z nierozumnego pojmowania wypoczynku.

Według powszechnie znanego w przyrodzie prawa, wszystko, z czem połączone jest jakiegokolwiek życie, potrzebuje regularnej zmiany czynności i spoczynku. Widzimy to po za nami w obrębie całego wszechświata, jak np. w tem, że po dniu — następuje noc, po cieplej — zimna pora roku; widzimy to również w całym ustroju naszym i w poszczególnych jego częściach. Dla wszystkich zatem z naszych organów, żyjących czyli działających, potrzebny jest koniecznie regularny wypoczynek, gdyż bez tego nie mogłyby czynności swej prawidłowo spełniać i każdy z nich prędko by się zupełnie zużył. Wypoczynku takiego potrzebują także niezbędnie nasze nerwy, jeżeli żyć i prawidłowo przeznaczeniu swemu odpowiadać mają.

Najlepszym wypoczynieniem dla nerwów jest sen, ten prawdziwy przyjaciel naszego zdrowia. Sen jest



dla ustroju człowieka prawie ważniejszą, niż pokarm. Widać to już po natarczywości, z jaką u każdego młodego człowieka występuje, i to często najsilniejszy nasz opór. Tym, którzy natarczywość tę starają sztucznie zwalczać przez użycie różnorodnych drażniących a zarazem zwykłe i trujących środków, jak alkoholu (w wódce, piwie, winie, likworach), nikotyny (w cygarach, papierosach i wszelkich tytoniach), mocnej kawy i herbaty, lub wreszcie rozkoszy zmysłowych.

Niestety — mnóstwo rodziców, zwłaszcza w dużych miastach — zaledwie trochę podrosłe dzieci swe przyzwyczajają już do niezmiernie szkodliwego, bezsensownego przepędzania nocy. Biorą je z sobą na koncerty, do teatrów i rozmaitych lokalów publicznych, wśród dymnego powietrza siedzą do późno dłużej w noc, przeznaczoną na tak długi wypoczynek, jakim jest sen. Dzieci, zaprawionej od dzieciństwa do nocnych bałamuć, trudniej od tych się odzwyczaić i nie uważają szkoda dla jej nerwów. Z czasem waży to ona sobie nawet zdrowie, gdy dopiero kiedyś nad ranem się budzi i udaje. Jest to niebezpiecznym i szkodliwym

as wzmacnia. Widzimy też w całej przyrodzie, na polach i w lasach, jak ogół istot żyjących ze zmrokiem na spoczynek się układa, a rano ze świtem słońca staje. Mało tylko z nich — które zresztą nie bardzo są lubiane — robi wyjątek w tym ogólnym porządku przyrody. Czyżby człowiek chciał także do czyniących te wyjątki być liczonym?

(Ciąg dalszy nastąpi.)

KOLONJA „EDEN“

Wyraz „Eden“ oznacza niemal to samo co „raj“, albowiem okolicę, w której to ów ogród Adama i Ewy miał być znajdować. Zapewnie dużo ludzi byłoby gotowych nie tylko owe jedno — według pisma św. — dane mieszkańcom „raju“ przykazanie, ale 10 podobnych przykazań ściśle zachować, aby tylko do tak rozkosznego ogrodu, w którym sobie ów „raj“ wyobrażają, się dostać i tam — bez troski i pracy móc żyć swobodnie.

Względniając takie pragnienia — w obecnych „złych czasach“ szczególnie uzasadnione — pospieszamy osoby, szukające „Przewodnika zdrowia“, zająć, choć pobieżnie, z kolonją „Eden“, założoną przed dwoma laty w Oranienburgu przy Berlinie.

Jest to spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością, pod nazwą: „Vegetarische Obstbau-Kolonie „Eden““. Nazwa spółki okazuje się, że założycielami jej są zwolennikami jarstwa, tj. wegetarianami, czyli ludźmi nie jadającymi mięsa lecz odżywiającymi się potrawami z mącznymi, jarzynami i owocami, a także zrazem że trudnią się hodowaniem zwierząt owocowych. Odpowiedzialność członków oznaczona jest na 500 marek niemieckiego udziału, a wysokość jednego udziału wynosi także 500 marek, które mają być wpłacane nawet po 1 roku od założenia. Członkiem spółki może być każdy, nie stosując się do jej ustaw, a szczegóły o niej podamy w następnym numerze. Wskazujemy się z ogrodem tej kolonji, albowiem nazwa „Eden“ jest, gdyż jest

to obszar ziemi o 150 morgach, dzony płotem drucianym.

Ogród ten leży jeszcze w obrębie Oranienburga, a jest odległy od samego miasta około 1 kilometra. Ziemia w tym ogrodzie składa się przeważnie ze znanego „piasku brandenburskiego“, wśród którego tylko tu i owdzie ukazują się pasy gleby czarniejszej. Cały obszar ziemi podzielony jest na części po 2800 metrów kwadratowych (przeszło morga).

Ziemia obsadzona jest młodymi drzewkami owocowymi. Między temi drzewkami rosną: ziemniaki, lubin, seradela, fasole, groch. Widać także pięknie wyglądające zagony obsadzone rarbarem, kapustą i poziomkami. Rośliny te mają dostarczać pożywienia w pierwszym rzędzie ludziom zamieszkałym na miejscu. Obecnie mieszkają tam tylko cztery rodziny, gdyż dla więcej ludzi nie ma miejsca w jednym dotąd domu, znajdującym się pośród ogrodu. Inne rodziny, obrabiające w ogrodzie swoją rolę, mieszkają w miejscie, a skoro więcej pomieszczeń w ogrodzie zostanie wybudowanych, do nich się sprowadzą.

Ludzie w ogrodzie zamieszkali robią na zwiedzającym jak najlepsze i prawdziwie zadawalniające wrażenie. Dosyć pomówić tylko kilka słów z nimi, aby przekonać się, że to nie są jałcysy dziwacy, lecz ludzie zastanawiający się nad wyrobieniem swego charakteru, a przedewszystkiem zamiłowani w wolności osobistej. Nazywają też swą siedzibę „Freiland-Kolonie“ (Wolna osada).

Są oni wolnymi, w prawdziwym znaczeniu tego wyrazu, głównie dla tego, że mają jak najmniej potrzeb. Nie hodując żadnego bydła ani ptactwa, nie posiadają wcale mięsa, które jest im wprost wstrętne. W jedzeniu zachowują w ogólności jak największe umiarkowanie. Niektóre rodziny jedzą tylko dwa razy na dzień, uważając to za bardzo dostateczne. Ciesząc się, że mają na miejscu bardzo dobrą wodę, nie czują żadnego pociągu do piwa, wina lub wódki. Nie znają też chęci do palenia tytoniu, zażywania tabaki i szukania innych podobnych — niby to przyjemności. Mieszkańcy kolonji, że

ich przychodzi im samo przez się, że najmilszą ich zabawą jest muzyka, która się uszom wym, gdy są tam w dzień niedzielny, prawie nigdy dała słyszeć. Niektórzy zajmowali się czytaniem.

Pytanie o zdrowie ich wydawało się mi zbyt cenne. Dobry stan tego ujawniał się widocznie w czerstwych twarzach i silnej budowie ciała, jakoteż rumianych policzkach ich dzieci. Z wyrazu twarzy nie było można spostrzedz u nich żadnych cierpień żołądka, albo też jakiejś nerwowości; umysł ich zaś okazuje łagodność a przytem pewną sprężystość.

Z wszystkiego, co wśród nich zauważyłem, przekonałem się, że niezależność nie jest wynikiem samych tylko ogólnych stosunków, ale najwięcej wynikiem przymiotów własnego charakteru. Wielu też ludzi mogłoby być królami w swym obrębie, gdyby się sami nie stawiali niewolnikami władającej nimi próżności, zazdrości, namiętności i t. p.

Przy opuszczaniu owego ogrodu nasunęło mi się mimowoli pytanie: czemu to dziś jeszcze tak mało jest istotnie wolnych ludzi? Cz.

Szkodliwość nowomodnych pasów damskich.

Gorsety już straciły na pojęcie, a zatem moda wymyśliła teraz, dla wytwarzania „kibici osy“, coś innego, a mianowicie elastyczne pasy. Widać, że pasy takie wyrabiane będą coraz to szersze; dziś są już do 20 centymetrów szerokie, na „Gwiazdkę“ zaś przybiorą prawdopodobnie postać potępionych gorsetów, które to nawet i pleć brzydka — mianowicie wielu z dzisiejszych rycerzy o czerwonych kołnierzach — także lubi czasem na siebie wtłoczyć.

Każdy, kto się cokolwiek zdrowo zastanowi, musi przyznać, że pasy te są zdrowiu prawie tak szkodliwymi, jak owe z prętów stalowych lub wielorybich zrobione pancerze. Rozumie się, że fabrykanci i handlarze nowego w

dej chwili zaręczą, że pasik taki może być wcale szkodliwym ale prawdziwie najwięcej przyczynia do zachowania zdrowia, szczegóły przez to, że jest elastycznym. Właśnie dla tej sprężystości pasy te tem szkodliwsze.

Spodziewamy się, że przekonaniem łatwo nam będzie każda pania, gdy jej uwagę zwrócimy na znane podwzrostki, dające się także rozciągać. Miałby być tylko cienkie i tylko do przytrzymania pończochy przeznaczone, a jednak wyciskają znaczne bruzdy i powodują często wprost kurcze i opuchnięcia nóg. Ale w nodze są grube kości, mocne żyły i sprężyste mięśnie; w jamie żołądka, piersiowej i brzusznej znajdują się płucna, kiszki, nerki, wątroba, żółć i śledziona. Są to wszystko miękie i delikatne narządy. Nie mogą też wytrzymać najmniejszego nacisku, i wypowiadają swą służbę, gdy im krzywdę czynimy. Cały tułów, a szczególnie klatka piersiowa, jest poniekąd jedną sprężyną, od której to giętkości zależy zdrowie człowieka.

Nie trudno każdemu odgadnąć, jak wiele cały ustrój a więc i zdrowie nasze cierpieć musi, gdy tułów ten w pośrodku przepaszemy mocno sprężystym pasem. Wnętrznosci wyciśnięte wtenczas zostaną po części do góry, po części na dół, a dolna połowa tułowia przybrać musi nieprawidłowe nadmierne rozmiary, przez co też i cała postać bynajmniej piękną się nie staje. Ślady takiej mody pozostają nawet jeszcze wtenczas, gdy odnośnie osoby kajdany tej z ciała swego już odrzucili.

Nie trudno to sobie wytłomaczyć, że osoby, hołdujące nowej modzie, utracą prędko swą świeżą cerę, że chudną, przedwczesnie starzeją się i stają się drażliwymi.

Im młodsze i delikatniejsze ciało, tem więcej cierpi pod wpływem sprężystego ciśnienia pasem. Szkodliwość nowomodnego wymysłu nie każda z młodszych młodych panienek uznać potrafi.

Nie na nie też wprost główna wina, ale przeważnie rodziców, którzy podobnie jak nosi mody cierpia

Spanie przy otwartych oknach.

Świeże i czyste powietrze potrzebujemy nie tylko w ciągu dnia, ale i w nocy, podczas spania. Obliczono, iż człowiek, chcąc swobodnie oddychać, potrzebuje na godzinę 32 kubicznych metrów czystego powietrza, a wyczerpanie nasze staje się już utrudnione, skoro w powietrzu tylko jeden na sto cząstek kwasu węglowego się nagromadzi. Wskazywają na to liczne doświadczenia i badania. Jak Pettenkoffer i Berzelius, wykazali, że we śnie ustrój nasz zużywa się tlenem, że prawie podwójną ilość tlenu (kwasorodu) przyjmujemy do zapasu dla przechowania do pracy w dzień.

Staraniem naszym zatem być powinno, aby sypialnie nasze były obserwowane i żeby okna w tych były także i w nocy otwarte.

Dużo osób, uważając powietrze nocne za szkodliwe zdrowiu, zamyka szczelnie okna, aby żadne z zewnątrz do sypialni się nie dostało. Jak bardzo zepsutem w takim razie staje się powietrze w sypialni, przekonujemy się dostatecznie, gdy wejdziemy rano do pokoju z zamkniętymi oknami, w którym spało przez noc kilka osób, albo choć jedna tylko osoba.

Zepsute i ludzkimi wyciewami przesycone powietrze w sypialni jest przyczyną, że budzimy się z bólem głowy, migreną, a dopiero po wyjściu na świeże powietrze ulgę czujemy. Chcąc ciało swe zachować zdrowem, powinniśmy na wiosnę, w lecie i jesieni spać ile możliwości przy zupełnie otwartych oknach; w zimie zaś trzeba pamiętać na odświeżanie sypialni przez otwarcie przynajmniej jednej górnej połowy okna.

Jest to jeden z najlepszych środków chroniących przed zaziębieniem. Kto się tego środka obawia, ten niech z początku otworzy okna w sąsiednim pokoju, a potem uchyli drzwi łączące ten pokój z sypialnią. Gdy przez to cokolwiek w sypialni będzie świeżego powietrza w powietrzu, otwórz okna i więcej pokrzepiającego powietrza. W lecie otwórz okna we dnie

zupelnie, a w nocy chociaż trochę i stawi otwarte.

W nocy jest powietrze zwykle wiele czystsze niż w dzień, mianowicie na wyższych piętrach domów, w górach i okolicach suchych. Jedynie tylko w okolicach bagnistych może powietrze w nocy być więcej wyciewami nieczystymi przepelnionem jak we dnie a zatem zdrowiu szkodliwe.

Gdy wieczory stają się coraz to dłuższe, trzeba pokoje, służące zbyt często zarazem za sypialnie, sztucznie oświetlać. Zważywszy, że sam człowiek w godzinie wytwarza 22,5 litrów kwasu węglowego, płomień z oleju zaś 60 litrów, płomień z gazu 88 litrów, płomień z nafty (petroleum) 95 litrów, świeca stearynowa 105 litrów, świeca łojowa 225 litrów — trzeba by w każdym, kto okna w takich pokojach zawsze szczelnie ma zamknięte, widzieć powolnego samobójcę. Cz.

Z naszej apteczki przyrodniczej.

Purchawka jako lekarstwo na rany. Któż u nas nie zna purchawki kurzawki, (po łac. *Lycoperdon Bovista*), rosnącej po łąkach i pastwiskach, w lecie i w jesieni. Purchawka ma powierzchność kuli nieco spłaszczonej, najrozmaitszych rozmiarów, bo od wielkości orzecha, aż do głowy ludzkiej. Wnętrze jej, z młodu mięsiste, pełne i białe, z czasem żółknie i staje się miękkie na kształt galarety, potem wysycha i rozpada się w lekki pyłek, który to przez wiatr rozkurzonym bywa na wszystkie strony. Purchawka znana jest od dawna jako środek leczniczy. Gdy Cezar wylądował w Brytanji, wojacy brytańscy tamowali swe rany purchawką rosnącą na polach.

Przed kilku laty robiono szczegółowe doświadczenia z własnościami wyduszonej purchawki, która to w Anglii już od setek lat używana bywa do wykurzania i odurzania pszczoł. Narkotyzowano wtenczas dymem z tej przeszło 1000 rozmaitych zwierząt a następnie i ludzi z pomyslnym skutkiem. Purchaw-

ka służy najlepiej do tamowania krwi, przewyższając prawie wszystkie inne środki w tym celu używane, a często bardzo drażniące jak chlorid żelaza, garbnik itp. Przy zastosowaniu prawie tych wszystkich środków, po zatamowaniu krwi rana się zwykle zapala i boli. Po użyciu zaś purchawki, spostrzegamy, że rana poczyna się zaraz prędko goić. Wedle rozkładu chemicznego, zawiera purchawka popiołu 6.33 procent, dalej przypada gliniku 15.66 procent, magnezji 2.93, kwasu siarczanego 8, natriumfosfatu 72.18 procent. Zdaje się zatem, iż ostatni składnik najwięcej się przyczynia do tamowania krwi a dawniej często w tym celu był używany. Purchawkę przechowywać trzeba najlepiej w słoiku szklannym, do którego się sypie cokolwiek kamfory i potem szczelnie zamyka. Cz.

Przestrogi i rady.*)

Spożywanie grzybów. (Cz. K. w L.) Przy spożywaniu grzybów trzeba zachować największą ostrożność, gdyż niektóre, nawet ze znanych jako jadalnych, bywają trującymi. Grzyby te są takimi prawdopodobnie wtenczas, gdy wyrosły na miejscach zbyt wilgotnych, lub też są już przestarzałe, a skutkiem tego zawierają w sobie szkodliwą zgniliznę. Osobom chorym, zwłaszcza cierpiącym na osłabienie żołądka i na nerwy, najlepiej grzybów wcale nie jadać. Trudne są bowiem do strawienia, szczególnie takie, których tkanka jest twardą i suchą a przytem na twardo zostały usmażone. Są to jednak zwykle najlepsze gatunki grzybów.

Chleb pożywny. (K. W. w Z.) Sposób przyrządzenia zboża do zmielenia na mąkę — podany w num. 2-gim Przewodnika — polega na dobrem o-

plukaniu zboża i zupełnem oczyszczeniu z plew. Sposób ten można sobie przedstawić następująco: wziąć garść ziarna żyta lub pszenicy, wsypać w jakiegokolwiek naczynie, (np. w misce) — do którego wlano już czystej zimnej wody — i w wodzie tej ziarna dobrze wypłukać, potem zlać wodę a ziarna wysypać na grube płótno — np. ścierkę — i przez płótno trzeć pomiędzy dłońmi, lub dłońią na czemś twardem, tak długo, aż cienkie łuski, czyli plewy, zupełnie od ziarn się odłączą i dadzą się wydmuchnąć.

Brodawki na rękach. (R. Z. w Ks.) Tworzeniu się brodawek zapobiegać można przez należyte pielegnowanie całej skóry, (co zaleca się tem więcej, że nie tylko płucami ale także skórą oddychamy), jakoteż przez wstrzymywanie się od pożywania wszelkich potraw drażniących a szczególnie przesolonych i zbyt korzeniami przyprawionych. Skoro w ten sposób krew zostanie oczyszczoną, także z wolna brodawki same zginą. Środków żrących jak: kamienia piekielnego lub kwasu saletrowego, za pomocą których to zwykle brodawki się wypala, używać nie należy. Zamiast tych, zastosować można środek następujący: Złożywszy grubą płócienną chustkę w troje albo we czworo, marca się ją w wodzie gorącej (około 50 stopni R.), przykładą na miejsce brodawkami pokryte i obwiją inną chustką suchą. Po 10—15 minutach robi się nowy taki okład. Powtarza się to 4—5 razy, rano i wieczór; na noc robi się także w ten sposób okład, ale tylko z letniej wody. Chcąc zniknięcie brodawek przyspieszyć, można na noc przyłożyć zaparzonych liści dziewanny wielkiej (po niem. Wollkraut, Königskerze). Brodawki często już w 4—8 dniach rozmiękną i dadzą się lekko paznokciem usunąć bez pozostawienia jakiegobądź śladu po sobie.

O szkodliwości smoczka gumowego trafne bardzo uwagi znajdują się w numerze 2-gim „Przewodnika Zdrowia“ z rada, ażeby smoczka takiego do uspakajania dzieci nie używać. Dla uzupełnienia tej rady, warto — sądzę — podać też w Przewodniku to, co mówi — odnośnie do smoczka (korka) gumo-

*) Pod napisem tym — na wstępie — zaczynamy podawać wszelkie żądane listownie rady, dotyczące się zdrowia a mające znaczenie ogólne. Na żądania nadesłane w każdym miesiącu, dane będą rady w numerze Przewodnika wyszłym w miesiącu następnym. W razie, gdy rada ma być udzieloną prędzej — osobnym listem — należy dołączyć do żądania tej 50 fen. w znaczkach pocztowych.

wego — lekarz Klimaszewski, w dziełku swoim „Mój sposób leczenia“. Oto powiada tam na stronie 20, że przy karmieniu sztucznem niemowląt, wtenczas „jeśli matka w żaden sposób piersią swą dziecka żywić nie może“, trzeba używać do ssania tylko wielkich korków gumowych ponieważ najłatwiej wyczyścić je można, przyczem dwa trzeba mieć w użytku, z których zawsze jeden — przewrócony wewnętrzną stroną na zewnątrz — powinien leżeć w wodzie; w części bowiem wewnętrznej korka bardzo łatwo kwas i zgnilizna się tworzy. Wspomina zarazem o „cewkach gumowych“ i twierdzi, że „choćby najdokładniej się takowe czyściło, zawsze wewnątrz pozostaną brudne i zatrują pokarm“, a kończy swoje o tych zdanie słowami: „prez z cewkami gumowemi“.

W., pilny czytelnik „Przew. zdrowia“.

Zatrucie się gęsią wątroba. W Berlinie zatruta się w tych dniach, pałatem z wątrób gęsiich rodzina, składająca się z 8 osób. Dzięki natychmiastowej pomocy lekarskiej nikt z zatrutych życia nie utracił. Poczynione badania (chemiczne i przez mikroskop) wykazały, że przyczyna zatrucia mogła polegać jedynie na złym sposobie tużyczenia gęsi, skutkiem którego wątroba stała się zdrowiu szkodliwą. Jak wiadomo, bywają gęsi karmione często tylko dla osiągnięcia dużej wątroby. Karmienie takie odbywa się nieraz w sposób szkaradny. Wsadza się np. gęsi do ciasnego pudła i tak je tam przywiązuje, że wyłącznie na grzbiecie leżeć muszą. Takie nienaturalne położenie, dalekimi nadmiar pokarmu, gwałtem w dziób pchanego powoduje szczególną chorobę a mianowicie zwiększenie wątroby. Mięso z takiej gęsi jako niesmaczne sprzedaje się bardzo tanio, a „piękna“ wątroba, wyglądająca z powodu choroby białawo, drogo bywa płaconą jako specjał dla nowomodnych smakoszy — nie wiedzących o tem, że to schorzone mięso gęsie musi być dla ich ciała szkodliwe i stać się może przyczyną wielu chorób a nawet natychmiastowej śmierci. Wszelkie występki przeciw prawom przyrody, zarówno czy u ludzi czy też u zwierząt popełnione, karane bywają. Cz.

Prażenie ziemniaków. Gospodynie nasze gotują zwykle ziemniaki w wielkiej ilości wody, którą potem wylewają. Pożywniejszą i o wiele smaczniejszą potrawę z ziemniaków otrzymamy, gdy uprażymy te w sposób następujący:

Nalewa się w garnek z ziemniakami tylko mniej więcej do połowy wody tak, iż te w znacznej części są po nad wodą. Przy dobrym ogniu i pod pokrywką uprażą się już w 10 do 15 minutach. Wody nie zlewa się wcale, ale daje się przez odkrycie garnka parze ulotnić. Soli nie potrzeba wcale dawać albo bardzo mało. W każdym razie trzeba ziemniaki, zanim się na ogień postawi, dobrze wymoczyć (około 2 godzin) w zimnej wodzie, a nareszcie opłukać ciepłą wodą dla odciągnięcia z tych cząstek szkodliwych.

Otrębówka zamiast kawy. Dla otrzymania jednej filiżanki polewki bierz się 2 łyżki pszennych lub żytnich otrębów, gotuje je przez 20 minut i precedza przez sitko.

Napój taki — wedle upodobania z mlekiem pity — jest smacznym, strawnym i bardzo pożywnym, gdyż zawiera w sobie wiele białka znajdującego się w zwykłych otrębach. Nie tylko osoby cierpiące na tz. blednicę i na osłabienie żołądka, ale także wszyscy uważający się za zdrowych, powinni pić zamiast kawy zawsze otrębówkę, a z pewnością dłużej żyć będą.

Kasza owsiana pojawiła się w handlach pod nazwą „Quaker Oats“ (zgnieciony owies) w czworobocznych paczkach funtowych. Odróżnia się tem od naszej zwykłej kaszy, iż ziarnka pojedyncze są zupełnie zmiażdżone i splaszczone. Jakkolwiek kaszę owsianą zalecić trzeba jako pożywienie należące do smacznych i najzdrowszych, nie radzimy nikomu kupować wymienionego amerykańskiego wyrobu; funt tego bowiem kosztuje 40 fen., podczas gdy funt naszej dobrej kaszy owsianej, za którą żadnej obcej rękojni przecie nie potrzebujemy — kosztuje tylko 15 do 20 fen.

Nowy rodzaj wina sztucznego zaczynają wyrabiać we Francji z ziemniaków i ze słodu w sposób, podany przez inżyniera Moutin. Napój ten zawierać będzie znaczną ilość trucizny-alko-

żółu (spirytusu), więcej niż nasze wina owocowe. Ostrzegamy więc już na-przód przed tym napojem.

Suszenie owocu odbywać się po-winno tylko przy lekkim gorącu. Naj-lepszym sposobem jest suszenie owocu na słońcu, w który to sposób suszenie winogron na rodzyńki się odbywa.

Rozmaitości.

Piękna to cywilizacja! Na tego-rocznym międzynarodowym zjeździe w Bazylei w celu działania przeciw nadużywaniu napojów upajających dr. Christ, członek komitetu misyjnego, wystąpił ostro przeciw nierosądnemu i niemoralnemu zaprowadzeniu, przez pań-stwa kulturalne, gorzałki w zamorskich kolonjach.

Na podstawie sprawozdań misyjnych wykazał dr. C., że całe szczyty zniszczone bywają gorzałką. Anglja przytłumiła handel niewolnikami, ale natomiast zde-moralizowała całe narody wódką i pro-chem. Niemcy północne starają się o coraz to większe na wódkę pole zbytu w niemieckich kolonjach; w ostatnim roku wywieziono do samego tylko Ka-merunu, z 100,000 mieszkańców, „szna-psu“ najgorszego gatunku 1,200,000 litrów wartości pół miliona marek. W Kamerunie wypito przy pogrzebie je-dnego naczelnika za 500 marek rumu; często wlewają tam gorzałkę umarłemu jeszcze w trumnę. Powstydz się euro-pejska cywilizacja, że „sznapssem“ się objawiasz i za pomocą tego wojujesz!

Cz.

Śmierć wskutek picia spirytusu puliturowego. W kwietniu roku prze-szłego przyjęto do szpitala w Strass-burgu 44-letniego stolarza, cierpiącego na żołądek. Choroba jego uwydatniała się przez brak apetytu, ściskania w żo-łądku, ból głowy; język miał bardzo obło-żony, a ręce mu drżały lekko. Ostatnie o-znaki uznano jako skutki alkoholu. Po miesiącu wypuszczono pacjenta, gdyż było mu lepiej. W końcu grudnia znowu przybył on do szpitala, i po ciężkich cierpieniach umarł w styczniu bież. roku. Przy dokonaniem po śmierci rozkrojeniu

ciała, znaleziono w żołądku wytwór jak-by kamień 10 cm. długi i 5 cm. szeroki. Przekonano się, że był to zgrupowany szelak pochodzący ze spirytusu polituro-wego, jaki ów stolarz pijał, sam się przez to zabijając.

Na wieczność zachloroformowani. Znowu w Berlinie wydarzyły się dwa wypadki śmierci skutkiem zachlo-roformowania. Nie tak dawno donoszon-o takim samym wypadku w Tempelho-fie tuż pod Berlinem. Pewne tutejsze pismo lecznicze twierdzi, że sąd za wy-darzenia te nie pociągnie nikogo do od-powiedzialności, gdyż śmierć nastąpiła „lege artis“ (!) (według praw sztuki). Pismu temu trzeba przyznać słusność, gdy sądzi, iż należałoby najpierw za-stosować inne środki nieszkodliwe a mianowicie hipnozę (sztuczne uśpienie) wtenczas, kiedy już koniecznie operacja musi być wykonana.

Fabrykańci gorsetów są w kłopotcie, gdyż liczba zabitych wielorybów co rok się zmniejsza. Jak wiadomo do gorsetów lepszych używa się rogu wielorybiego (fiszbina). Obecnie przemysł fiszbinowy kwitnie tylko w San-Francisko. Rocznie sprzedaje się tam około 450,000 funtów rogu wielorybiego. Ale podczas gdy w roku 1893 złowiono 298 wielo-rybów, to w roku ubiegłym (1894) tyl-ko 85. W obec tego fabrykańci żelaza mogą się cieszyć. Polki! nie zakładajcie sobie żadnych kajdan, ani wielorybowych, ani stalowych, ani gumowych.

Automat lekarski pojawił się we-dług doniesień pism podobno już w Ho-landji. Jest to aparat mający kształt figury człowieka. Na każdej części ciała znajduje się otwór do wpuszczania pie-niędzy a nad otworem jest wypisana odnośna choroba. Cierpiący więc na ból głowy albo na żołądek, wpuszcza 10 centówkę w odnośny otwór a natych-miast wysuwa się mu „nieomylnie dzia-łający środek“. Liczba pacjentów no-womodnego doktora wzrasta się podob-no z dniem każdym.

Niestety — także tu w Berlinie uskarża się ustawicznie dużo osób, szczególnie ubogich i należących do przymśowych Kas chorych, że leczeni są podobnie jakby za pomocą opisanego automatu. Pochodzi to ztąd, że kasy

te, ze względu na niepotrzebną oszczędność, miewają dla swych, bardzo licznych członków, zwykle zbyt mało lekarzy i to wyłącznie tylko alopatów.

Przeciw szczepieniu ospy. Jak wiadomo, minister ośw. Bosse, polecił surowo odnośnym władzom ściśle wykonywanie przepisów, dotyczących się przymusowego szczepienia ospy — mimo, że u mas ludu „zastanawiającego się“ panuje coraz to większy wstręt przeciw temu prawu, które to swego czasu większością kilku tylko głosów przeszło. Wobec takiego wystąpienia ministra zawiązało się w Berlinie 7-go b. m. Tow. przeciwników szczepienia ospy (Impfgegner-Verein). Tow. to ma łączność z głównym tego rodzaju stowarzyszeniem drezdeńskim, mającem przeszło 70,000 członków. Do nowego tego tow. przystąpiło na razie już przeszło 100 członków. W dniu 20 b. m. o godz. 8 i pół wiecz., odbędzie się pierwsze publiczne zebranie w dużej sali przy Andreasstr. 64 (Concordia), na którym założyciel tow. p., R. Gerling, będzie miał wykład na temat: „Szczepienie ospy jest społecznem niebezpieczeństwem“. Zarząd tow. zaprasza każdego ojca i każdą matkę — zarówno czy są zwolennikami, czy przeciwnikami szczepienia — na zebranie.

Piśmiennictwo.

(Książki nadesłane Redakcji.)

Hugo Sperling. 1. Die Nase ihre Behandlung und ihr Nutzen, ihr aeußerer und innerer, ihr gesunder und kranker Zustand und ihre naturgemaeße Behandlung. Berlin 1895. — 20 fen.

2. Die vorgeburtlichen (direkten u. indirekten) Einwirkungen der Eltern auf das Kind. Berlin 1895. — 60 fen.

3. Die Fortpflanzung des Menschen. Berlin 1895. — 60 fen.

W przystępnym, krótkim ale treściwym opisie, podaje autor sposoby przyrodnicze leczenia, a mianowicie zastosowanie wody i mięsienia w odnośnych przypadkach, jakoteż korzystne rady.

Dr. med. Norbert Grabowsky, Arzt

für Naturheilverfahren. Die Revolution unserer Nahrungsweise oder die Diät der Zukunft. Ein Reformbuch für Gesunde und Kranke, Laien und Aerzte. Zum ersten Mal aufgestellt und begründet. Weimar 1896. — 60 fen.

W dziełku, obejmującym 24 stronnic wielkiej ósemki, podaje autor swój sposób odżywiania, który uważa za jedynie prawidłowy. Ma on polegać na tem, że człowiek nie powinien jadać żadnych gotowanych potraw (jako martwych), ale tylko surowe owoce i jarzyny (jako żywotne). Autor nie zalicza się do jaroszów (warzywanów) i radzi jadać także cokolwiek mięsa i ryb, lecz surowo albo tylko po lekkim przypieczeniu, podobnie jak angielski roast-beef. Autor sądzi zarazem, iż ścisłych jaroszów weale nie ma, gdyż już z każdą kropłą wody jako też z powietrzem spożywamy wielką liczbę zwierzątek i bakterji. Autor kładzie także wielką wartość na kąpiele powietrzne i słoneczne, jako też na ubranie do kostjumu Adama i Ewy, ile możności, jak najbardziej zblżone.

Jakkolwiek w całej broszurce wiele trafnych zdań i zdrowych poglądów się znajduje, nie możemy się bynajmniej pogodzić z stanowczem twierdzeniem autora, jakoby to były wszystko jego „oryginalne wynalazki“. Jesteśmy przekonani, że to co autor podaje jako nową teorię, już inni, mianowicie Józef Morgenstern w Binningen (Szwajcaria) w rzeczywistości (w praktyce) przeprowadza, tak co do pożywienia jak i ubrania.

Listownia.

W. K. Kr. H. Przedpłacieliom, zapisującym pismo nasze na poczcie, służy prawo dopominania się tylko od poczty, aby im dostarczyła wysłane numera. Mimo to wysłaliśmy Panu żądane. Na przyszłość radzimy przedpłatę nadsyłać wprost do wydawnictwa, a Przewodnika wysyłać będziemy zawsze pod opaską.

R. W. w K. Żądane książki wysłaliśmy. Dziękujemy za poparcie.

S. R. w Krak. Książeczka o tasiemcu i usunięciu tegoż wyjdzie prawdopodobnie jeszcze w roku bież. Tymczasem zalecamy stosować się do podanych rad, a żadnych zachwalanych w anonsach, zwykle ostrych i drogich środków, nie używać.

Od Wydawnictwa.

Do państwa rosyjskiego zaczynamy — z tym numerem — wysyłać Przewodnika w kopertach otwartych. W razie gdyby jaki numer pisma kogo nie doszedł, prosimy odnieść się do nas kartą pocztową.